

Předběžné otázky

1. Brání články 4 a 13 směrnice 2008/98/ES ⁽¹⁾ spolu s body 6, 8, 28 a 31 odůvodnění této směrnice takovým primárním vnitrostátním právním předpisům a souvisejícím sekundárním prováděcím předpisům, jako je čl. 35 odst. 1 legislativního nařízení č. 133/2014, přeměněného na zákon č. 164/2014 a nařízení předsedy vlády ze dne 10. srpna 2016, zveřejněného v gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana (Úřední věstník Italské republiky) č. 233 ze dne 5. října 2016, v části, v níž jsou pouze takové spalovny, kterých se tyto předpisy týkají na základě údajů uvedených v přílohách a tabulkách napadeného nařízení předsedy vlády, označeny za strategickou infrastrukturu a výstavbu hlavního národního zájmu, prostřednictvím které se provádí integrovaný a moderní systém nakládání s komunálním a podobným odpadem a zajišťuje se národní bezpečnost a soběstačnost, a to z toho důvodu, že podobnou kvalifikaci vnitrostátní zákonodárce nepřiznal rovněž zařízením na zpracování odpadu recyklací a opětovným použitím, přičemž tyto dva způsoby mají v hierarchii způsobů nakládání s odpady podle uvedené směrnice přednost?

Podpůrně, v případě záporné odpovědi na předchozí předběžnou otázku, brání články 4 a 13 směrnice 2008/98/ES takovým primárním vnitrostátním právním předpisům a sekundárním prováděcím právním předpisům, jako je čl. 35 odst. 1 legislativního nařízení č. 133/2014, přeměněného na zákon č. 164/2014, a nařízení předsedy vlády ze dne 10. srpna 2016, zveřejněné v gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana č. 233 ze dne 5. října 2016, v části, v níž spalovny komunálního odpadu označuje za strategickou infrastrukturu a výstavbu hlavního národního zájmu, a to za účelem zastavení řízení o nesplnění povinnosti a předcházení dalším takovým řízením z důvodu neprovedení pravidel evropského práva pro tuto oblast, jakož i omezení ukládání odpadu na skládky?

2. Brání články 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11 a 12 směrnice 2001/24/ES ⁽²⁾ jednotlivě, jakož i ve vzájemném spojení použití takových primárních vnitrostátních právních předpisů a souvisejících sekundárních prováděcích předpisů, jako je čl. 35 odst. 1 legislativního nařízení č. 133/2014, přeměněného na zákon č. 164/2014, a nařízení předsedy vlády ze dne 10. srpna 2016, zveřejněné v Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana č. 233 ze dne 5. října 2016, na základě nichž má předseda vlády pravomoc nařízením zvýšit kapacitu existujících spaloven a rovněž určit počet, kapacitu a regionální rozmístění spaloven s energetickým využitím komunálního a podobného odpadu, které se mají vybudovat na pokrytí stanovených zbytkových potřeb, a to s cílem postupného sociálně-ekonomického vyrovnání mezi jednotlivými oblastmi státu a v souladu s cíli tříděného sběru a recyklace, přičemž dotčené vnitrostátní právní předpisy nestanoví ve fázi přípravy takového plánu podle nařízení předsedy vlády povinnost uplatnit pravidla pro strategické posuzování vlivů na životní prostředí, jak je stanoveno ve směrnici 2001/42/ES?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. 2008, L 312, s. 3).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí (Úř. věst. 2001, L 197, s. 30).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 7. května 2018 – Lavorgna Srl v. Comune di Montelanico a další

(Věc C-309/18)

(2018/C 268/29)

Jednací jazyk: italsština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobce: Lavorgna Srl

Žalovaní: Comune di Montelanico, Comune di Supino, Comune di Sgurgola, Comune di Trivigliano

Předběžná otázka

Brání unijní zásady ochrany legitimního očekávání a právní jistoty, spolu se zásadami volného pohybu zboží, svobody usazování a volného pohybu služeb podle Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) jakož i zásady, které z nich vyplývají, jako je rovné zacházení, zákaz diskriminace, vzájemné uznávání, proporcionalita a transparentnost podle směrnice 2014/24/EU⁽¹⁾, takovým vnitrostátním právním předpisům, jako jsou italské právní předpisy vyplývající z ustanovení čl. 95 odst. 10 ve spojení s čl. 83 odst. 9 legislativního nařízení č. 50/2016, podle kterých skutečnost, že v ekonomické nabídce předložené v rámci zadávacího řízení na veřejné služby nejsou samostatně uvedeny náklady na pracovní sílu, znamená v každém případě vyloučení dotčeného uchazeče bez možnosti doplnění či poskytnutí vysvětlení, a to i v případě, kdy povinnost samostatně uvést předmětné údaje nebyla stanovena v zadávací dokumentaci, a také bez ohledu na skutečnost, že z věcného hlediska nabídka skutečně splňuje požadavky na minimální náklady na pracovní sílu, a to v souladu s prohlášením, které za tímto účelem soutěžitel učinil?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 974, s. 65).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Specializiran nakazatelen sad (Bulharsko) dne 11. května 2018 – trestní řízení proti Emilu Milevovi

(Věc C-310/18)

(2018/C 268/30)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Specializiran nakazatelen sad

Účastník původního trestního řízení

Emil Milev

Předběžné otázky

1) Je vnitrostátní judikatura, která podmiňuje další trvání zajišťovacího opatření „vazby“ (čtyři měsíce po zatčení obviněného) existencí „důvodného podezření“, kterým se rozumí pouhé zjištění, že obviněný „prima facie“ mohl spáchat dotčený trestný čin, v souladu s článkem 3, čl. 4 odst. 1 druhou větou, článkem 10, čtvrtou a pátou větou bodu 16 odůvodnění a bodem 48 odůvodnění směrnice 2016/343,⁽¹⁾ jakož i s články 47 a 48 Listiny [základních práv Evropské unie]?

Pokud tomu tak není, je vnitrostátní judikatura, která „důvodným podezřením“ rozumí vysokou pravděpodobnost, že dotčený trestný čin spáchal obviněný, v souladu s výše uvedenými ustanoveními?

2) Je vnitrostátní judikatura, která ukládá soudu, jenž rozhoduje o žádosti o změnu již uloženého zajišťovacího opatření „vazby“, aby odůvodnil své rozhodnutí bez porovnání důkazů v neprospěch a ve prospěch, i když obhájce obviněného přednesl v tomto směru argumenty – přičemž jediným důvodem pro toto omezení je to, že musí být zachována nestrannost soudce pro případ, že bude příslušný k meritornímu projednání této věci –, slučitelná s čl. 4 odst. 1 druhou větou, článkem 10, bodem 16 odůvodnění čtvrtou a pátou větou a bodem 48 odůvodnění směrnice 2016/343, jakož i s článkem 47 Listiny [základních práv Evropské unie]?